

DG

► **Eigen appartement met hulp voor mensen met een meervoudige beperking**

Tweede Thuis biedt broodnodige rust voor heel kwetsbare mensen

Acht jongeren met een zwaar verstandelijke beperking wonen in een appartement van de Stichting Tweede Thuis.

Martijn Verwaaijen
Werkendam

Jiska, de 39-jarige dochter van Leo (68) en Rina (62) van den Heuvel, heeft een lichamelijke en geestelijke beperking in de zwaarste categorie. Dat betekent dat zij eigenlijk niets zelfstandig kan doen en kwetsbaar is. Elke prikkel is er één te veel voor haar en ze is gebaat bij zoveel mogelijk rust en regelmaat. Tot een half jaar geleden woonde ze nog thuis bij haar ouders in Almkerk. „Maar wat als wij haar straks niet meer kunnen verzorgen?” schoot het regelmatig door het hoofd van Rina en Leo. „Als ons iets overkomt bijvoorbeeld, dan moet Jiska ineens naar een heel andere woonomgeving, wat ze misschien helemaal niet aan kan.”

Dat angstbeeld zette het echtpaar acht jaar geleden aan het denken. De conclusie: er moet iets komen in de gehandicaptenzorg voor mensen met een beperking in de hoogste categorie. Mensen die bij elke verandering in hun leefomgeving in de war raken. „Veel instellingen werken met teams in wisselende samenstelling, wat inhoudt dat er vaak ineens weer iemand anders voor hun neus staat. Terwijl mensen zoals onze dochter gebaat zijn bij vastigheid, vaste gezichten waar ze zich veilig bij voelt”, vertelt Leo.

De oplossing is nu gevonden. In Werkendam aan de Reegreppel zijn acht appartementen voor mensen met een zware beperking. Ze hebben allemaal een eigen kamer en badkamer, maar eten in de gemeenschappelijke ruimte in de

▲ Leo en Rina van den Heuvel in een van de kamers van de Stichting Tweede Thuis. FOTO COR DE KOOK

huiskamer. Een door Rina en Leo uitgewerkt plan, nadat een kennis van hun een dergelijke opzet in Roemenië had gezien. Het resulteerde in de oprichting van de Stichting Tweede Thuis, waar van elke bewoner een vertegenwoordiger in het bestuur zit. Leo is voorzitter van de club.

Rust en regelmaat krijgen ze, omdat in het complex van de

Ze hebben altijd te maken met mensen die zij goed kennen

—Leo van den Heuvel (68)

Stichting Tweede Thuis twee ouderparen wonen die om de week 'dienst' hebben en samen met medewerkers van Syndion voor de begeleiding zorgen. Leo: „Ze hebben dus altijd te maken met mensen die zij goed kennen, de ouderparen. En je merkt dat zij zich daar heel veilig bij voelen. Het is heel vertrouwd voor ze.”

Het woonproject in Werkendam draait nu een half jaar. Alle acht, variërend in leeftijd van 19 tot 39 jaar, maar met een verstandelijk niveau van tussen de 1 tot 9 jaar, hebben een eigen kamer die door henzelf met hun ouders is ingericht. „Het hangt er een beetje vanaf hoe het ingericht is. Onze dochter moet ruimte hebben, omdat ze in een grote rolstoel zit en

ook een tillift nodig heeft. Dus staat er weinig in haar kamer. Bij anderen zijn die hulpmiddelen niet nodig of minder, daar kun je wat meer aan de inrichting doen”, vertelt Leo.

Dagopvang

De acht bewoners gaan doorde-weeks naar de dagopvang, in de weekenden gaan de meesten naar huis. „Wij proberen dat nog zo lang mogelijk te blijven doen”, zegt Rina. „Jiska vindt dat ook fijn, maar heel geleidelijk werken wij er ook wel naartoe dat ze in de toekomst wat vaker in haar appartementje blijft in het weekeinde. Want er komt toch een keer de tijd dat wij er niet meer zijn.”

Het feit dat hun dochter niet

meer thuis woont, is voor Leo en Rina moeilijk, maar ook rustgevend. Leo: „Jiska heeft intensieve zorg nodig, want ze kan niks. Dus 's ochtends legden wij haar met de tillift op de douchebrancard, daarna aankleden en eten geven en dan ging ze naar de dagbesteding. Van maandag tot vrijdag. Dat werd op den duur best wel zwaar.”

Leo en Rina zijn er van overtuigd dat hun dochter gelukkig is in haar nieuwe woonomgeving. En als deze mogelijkheid er niet zou zijn? Leo: „Dan zou ze hoe dan ook naar een andere inrichting moeten gaan waar ze het heel moeilijk zou gaan krijgen. Ik ook, want ik zou geen nacht meer kunnen slapen. Daarom ben ik zo blij dat dit gelukt is.”